

- 5) Viides kanneperuste, jonka mukaan toimielimet esittivät ilmeisen virheellisesti tosiseikat ja rikkoivat perusasetuksen 3 artiklan 2 ja 3 kohtaa, kun ne kieltäytyivät tekemästä asianmukaista oikaisua RED-vaatimustenmukaisuuden osoittamiseen liittyvän hintalisän vuoksi, koska kantajan vientihintoja ei vertailtu objektiivisesti unionin tuotannonalan tavoitehintaan. Toimielimet lisäksi syrjivät lainvastaisesti kantajaa muihin indonesialaistuottajiin verrattuna, koska ne kieltäytyivät tekemästä tarvittavaa oikaisua RED-vaatimustenmukaisuuden osoittamisen vuoksi.
- 6) Kuudes kanneperuste, jonka mukaan toimielimet rikkoivat perusasetuksen 3 artiklan 7 kohtaa ja tekivät ilmeisen arviointivirheen katsoessaan, että kaksinkertaista laskentaa koskevat asetukset eivät myötävaikuttaneet unionin tuotannonalan kärsimään vahinkoon.
- 7) Seitsemäs kanneperuste, jonka mukaan toimielimet eivät tarkastelleet kantajan tutkinnan aikana esittämiä tietoja ja argumentteja. Näin tehdessään ne paitsi laiminlöivät huolellisuusvelvoitettaan ja jättivät huomiotta hyvän hallinnon vaatimukset, koska ne eivät tutkineet huolellisesti ja puolueettomasti kaikkea niille esitettyä selvitystä, myös laiminlöivät perusasetuksen 20 artiklan 5 kohtaan sisältyvää velvoitetta ja SEUT 296 artiklan mukaista perusteluvelvollisuutta.

Kanne 21.2.2014 – Alankomaat v. komissio

(Asia T-126/14)

(2014/C 112/78)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Asianosaiset

Kantaja: Alankomaiden kuningaskunta (asiamiehet: M. Bulterman ja J. Langers)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- ensisijaisesti kumoamaan riidanalaisen päätöksen 1 artiklan ja siihen kuuluvan liitteen siltä osin kuin kyseinen artikla ja liite koskevat 4 703 231,78 suuruista korkojen määrää, jonka Alankomaiden väitetään erheellisesti jättäneen laskematta lukuisten liian myöhään maksettujen lisämaksujen ja sääntöjenvastaisesti maksettujen vientitukien saatavien osalta,
- toissijaisesti kumoamaan riidanalaisen päätöksen 1 artiklan ja siihen kuuluvan liitteen siltä osin kuin kyseinen artikla ja liite koskevat 3 208 935,04 suuruista korkojen määrää, jonka Alankomaiden väitetään erheellisesti jättäneen laskematta lukuisten liian myöhään maksettujen lisämaksujen koskevien saatavien osalta
- velvoittamaan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteella pyritään Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tukiosastosta ja Euroopan maatalouden tukirahastosta (maaloustukirahasto) sekä Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastosta (maaseuturahasto) maksettavien jäsenvaltioiden tiettyjen menojen jättämisestä Euroopan unionin rahoituksen ulkopuolelle 12.12.2013 tehdyn komission täytäntöönpanopäätöksen 2013/763/EU (EUVL L 338, s. 81) osittaiseen kumoamiseen.

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kolmeen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste: Perusteluvelvollisuutta koskevan periaatteen noudattamatta jättäminen, koska riidanalaisista päätöistä ei ole perusteltu johdonmukaisesti ja ymmärrettävästi.

- 2) Toinen kanneperuste: SEU 13 artiklan 2 kohdan rikkominen, koska korjauksesta on määrätty korkojen osalta ilman, että sille olisi oikeusperustaa Euroopan unionin oikeudessa, ja/tai vastaavuusperiaatteen virheellinen soveltaminen, koska oletettiin, että Alankomaat olisi veloittanut asian kannalta merkityksellisten tosiseikkojen tapahtumisaikaan vastaavien kansallisten saatavien korot.
- 3) Kolmas kanneperuste: Huolellisuusperiaatteen loukkaaminen yhdessä asetuksen (ETY) N:o 729/70⁽¹⁾ 8 artiklan 2 kohdan ja asetuksen (ETY) N:o 595/91⁽²⁾ 5 artiklan 2 kohdan rikkomisen kanssa, koska suorittamatta olevista saatavista ei ollut tehty päätöstä ennen 16.10.2006.

⁽¹⁾ Yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta 21.4.1970 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 729/70 (EYVL L 94, s. 13).

⁽²⁾ Yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksen yhteydessä aiheuttomasti maksettuja määriä koskevista sääntöjenvastaisuuksista ja näiden määrien takaisinperimisestä sekä tiedotusjärjestelmän luomisesta tällä alalla ja asetuksen (ETY) N:o 283/72 kumoamisesta 4.3.1991 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 595/91 (EYVL L 67, s. 11).
